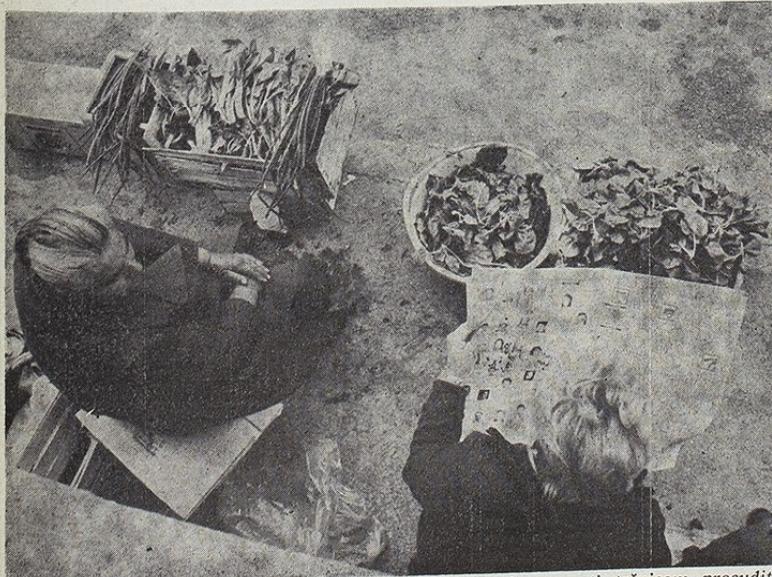

ZAČARANI KRUG

hraneći se podosta godina »novinskim kruhom«, koji počesto ima i više od sedam kora, čovjek se svaki (jer ponekad drukčije i ne može) da ga po žeravici krivnje rastežu čak i onda kad je sasما nedužan. Biva to tako, i činjenica je to profesija kojoj neki — previše vjeruju, a drugi je do kraja potcjenuju. Budući da se istina, zna se, uglavnom nalazi negdje po sredini — to nam ne preostaje ništa drugo nego primiti stvari kakve jesu. A ponekad i ponegdje, hocemo reći u nečijim glavama, uvijek su nevjernice, netočne i, gotovo, krivotvorene. Povod ovom osvrtu jesu reakcije nekih čelnika koji su se (i njihove radne sredine) stjecajem (ne)prilika našle na dnevnom redu meritornih foruma, pa, i na novinskim stupcima. A pišemo samo i isključivo poradi toga što to »zakačenje rukovoditelji smatraju i ocjenjuju da ničega ne bi bilo kad ne bi bilo (i da nije bilo) »ispisanje po novinama«. Kao da su novinski izvjestitelji izmislili povode i razloge za rasprave, kao da su oni inicirali (a i da su to uradili — bili bi posve u pravu), jer je i to sastavina njihove profesije) probleme i teškoće, kao da ti čelnici ama baš ništa nisu uradili što je u protimbi s moralom, zakonom, komunističkim ponasanjem i ljudskosti. A novinari (ako i jesu uopće!) malo su grijesili i tek neznačno (možda) svoga nadodavala. Pa ako je to dođalo tako da Čemu onda uzrujani čelnici svoju (a razlozna im je, dakako!) mrzovolju iskazuju spram »tvoraca riječi«, kad iza tih novinskih redaka stoji istina. Moguće su zapravo, samo nijanse. Ne znamo što je posrijeđi, ali nam se čini da se iz tog, samo uvjetno rečeno, zacaranog kruga moglo izići tako da se bez iole obzira »nanišanilo« na te (danas ubudene i ozlojedene) rukovoditelje, jer su, uistinu, svojom tvrdoglavosću i osionošću prešli svaku mjeru. Ponašaju se kao da su sto posto u pravu, a i rođena će im majka kazati da su radi kako ne treba i kako mnogi ne bi radili da su, kome sudbom, bili na njihovu mjestu. Budući da se takve i slične reakcije ne prepoznavaju od jučer, niti su od sličnih razmišljanja imuni i čelnici u gospodarskim ili društvenim strukturama — nije, vjerujemo, sasvim zgodre naznačiti da se tu radi o sindromu narcisnosti. Neki se, naime, očito vladaju, ponašaju i postavljaju kao da im nitko ništa ne može čak i u prilikama i situacijama koje iskazuju njihovu posveštaniju kricu. Ili se, možda, nadaju da će ih »podupiruće nazovi prijatelji izvući iz gabule u koju su upali barem jednim dijelom poradi toga što su dugo vremena ipak bili tetošeni. A iskazali su se kao mrtvorodenčad tzv. kadrovske politike i kombinatorike. Samo, i srećom, vremena se mijenjaju i ono što je koliko jučer bilo moguće i ostvarivo (jer su »stopenice« pridržavali kumovi) danas se iskazuje nemogućim — jer je, doista, stranputno, jer je antisamoupravno, jer je amoralno i neprimjereno temeljnim socijalističkim zasadama. Problem je samo u tome što to neki ne vide ili, možda, namjerice neće da sagledaju. Ako je potonje u pitanju tim gore za njih.

D. BECIR

Mogu li se ove dvije prodavačice i njihovi banići nazvati tržnicom prosudite sami. Je li naselje Subičevac na kraju grada isto ostavljamo vama na prosudbu. Činjenica je da Subičevac nema zelene tržnice, a da je ona potrebna za tamošnjih šest-sedam tisuća stanovnika. To su i te kako dobro uvidjeli ove dvije ženice, te postavile svoja dva minijutarna improvizirana banka uza zid velike samoposluge, koja je inače dobro opskrbljena. U očekivanju kupaca mogu se pogledati i »novine« zar ne? (Snimio: V. POLIC)

SIBENSKI LIST

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE SIBENIK

GOD. XXVI.
BROJ 1268IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 19. prosinca 1987.CIJENA
200 DIN

IZMIJEŠANI KONCI EKONOMIJE

AKTUALNE
ŠIBENSKE
TEME

Premda to i nije šibenska osobnost, ovdje je priredna temeljnica (govore tome u prilog raporti iz Tvornice elektroda i ferolegura, ražinskog aluminijskog kolektiva, »Poliplasta«) poprilično nagržena posljedicama kojih je »korijenje« u nekim zakonskim utanačenjima što ih je donijela savezna administracija. Posebnom nezadovoljstvu »kumovao« je najno-

viji »paket« interventnih mjeđra koje su, umjesto da pokrenu točak malaksalog industrijsko-preradivačkog i uslužnog kompleksa, donijele nove glavobolje čak i nekim koliko do jučer finansijski zdravim i uspješnim kolektivima. S druge strane, određen broj domicilnih radnih organizacija, kao što su »Čistoća«, »Naprijed«, »Izgradnja« i »Kamenar« glavninu svojih boljki sagledava u mačehinskom odnosu vlastite administrativne sredine koja, ili nema »sluha« za njihove potrebe i radne zadatke, ili pak dobar dio poslova povjerava »isturenim podružnicama« ko-

(Stranice 2. i 3: MAT U DVJE GODINE i ZAKON »BALANSIRA« DOHODAK)

**Sljedeći,
novogodišnji broj
„Šibenskog lista“
u prodaji u utorak
29. prosinca 1987.**

Financijski krah šibenske privrede

MATUDVIJE GODIĆE

Od najuspješnije privrede u SRH do najvećeg gubitaka šibenskoj privredi trebalo je jedva dvije godine. Naime, sa više od 17 miliardi gubitaka Šibenik je na vrhu top-liste gubitaka u SRH, pa se opravdano valja zapitati da li smo za tako kratko vrijeme matirani zbog vlastitih slabosti ili je ovaj sok posljedica ekonomskog politike zemlje.

Pitanje je utoliko umjesnije jer je privreda Šibenika u proteklih devet mjeseci, dakle razdoblju kada je financijski krahirala pod teretom 17 miliardi gubitaka, imala rast industrijske proizvodnje od 5,7 posto. Tako rast nije zabilježila ni Jugoslavija, niti jedna republika, a sumnjamo da je mnogo općina koje su uspjeli napraviti toliki skok.

Nazalost, za Šibenčane bio je to skok u ponor još većih nevolja. Neobjektivno bi bilo ustvrditi kako su ovačnji kolektivi »oslobodenje vlastitih slabosti«. Naprotiv, njih je i previse. Međutim, ostaje saznanje da su u silnim »prepravljanjima« ekonomskog sistema, primarne raspodjele, očiviznih zakona itd., Šibenčani izvukli deblji kraj. Najdebelji, svakako, pripao je aluminijsima čiji se gubitak mjeri sa 13,6 miliardi dinara!

Što se to, zapravo, dogada sa šibenskom privredom, prije svega industrijom koja guta skupu struju gotovo je nepotrebno obrazlagati. Ona je vjećito pod »pritskom« povećanja cijena energetika i istodobno pod psihozom stalnog preračunavanja što dobiva, a što gubi. U toj grani privredivanja i najmanji postoci donose velike gubitke ili dobitke. Pitanje je kamo ide ukupna privreda ove općine.

Gradevinska operativa doživljjava pravi kolaps, a nekad uzdanica Šibenika »Izgradnja« definitivno mora u likvidaciju. Pokušaji da se prijevremeno likvidacijom ipak očuva ovaj kolektiv i njegova zdrava jezgra, te osnovna sredstva uz istodobno formiranje nove organizacije koja će odbaciti sve ono što je sputavalo sadašnju organizaciju u ovom su času jedino mogući putevi da se ublaže najčešći udari krize u privredi koji su, prije svih, pogodili gradevinare.

Ni ostala gradevinska operativa nije u mnogo boljoj situaciji. »Ivan Lučić Lavčević« u Šibeniku, praktično danas ima samo jedno gradilište na Subičevcu. »Kamenar«, također, u teškoj situaciji. Radna organizacija »Dane Rončević« preživljava teške trenutke. Njeno rukovodstvo čini sve da sasvim novim potezima isčupa kolektiv iz nevolja.

U nevoljama je i Tvornica elektroda i ferolegura. Nekad najzdraviji izvozni orijentirani dio šibenske privrede sada je na staklenim nogama. Njeni financijski eksperti posljednjih mjeseci sabiraju gubitke, a ne dobitke koji nastaju po svakoj toni proizvoda. I SOUR »Šibenka«, iako posluje bez gubitaka, teško sastavlja kraj s krajem. Već mjesecima radnici ovog velikog kolektiva svoju već kroničnu nelikvidnost »popravljaju« kratkoročnim pozajmicama od bankara bez kojih ne bi mogli isplaćivati ni osobne dohotke.

Među onima čija je budućnost sve neizvjesnija je i »Poliplast«, betinsko brodogradilište »Ivo Vodopija-Srećko«. Komunalne organizacije »spas« vide u povećanju cijena. Vjerojatno Šibenik neće imati kuda, morat će prihvati da »Vodovodu« dozvoli povećanje cijena od 95 posto, a »Čistoći« odvoz smjeća 106 posto, a na to još 20 posto!

I ova blic-rendgen slika šibenskih privrednih nevolja savim jasno govori šta nas čeka sutra. Pitanje je samo, što tada raditi. Hoće li alibi biti rast proizvodnje od 5,7 posto?

uz rub, po rubu...

Paško Višić

TRE-
NUTAK
KON-
CEN-
TRA-
CIJE

Nije mi jasno zbog čega mi neki zavide!

Refleksi krize

Sumrak SIZ-ova nije slučajan

Tajniku jednog šibenskog SIZ-a, očito uvidjevši da je vrag odnio šalu s nadgradnjom i zajedničkom potrošnjom u trenucima iškrenosti prosto je »izletjela« izjava da je najpametnije ukinuti »njegov« SIZ. Koliko je izjava iškrena, procijenite sami. Tek dodajmo da će spomenuti tajnik uskoro u mirovinu. Njega neće, kao većinu bivših tajnika, cekati neko savjetničko mjesto što se izmislja u većini SIZ-ova.

Sumrak samoupravnih interesnih zajednica je očit iako bi danas u pojedinim siozovskim kasama trebalo novca više nego ikada ranije. Prije svega bile bi to zajednice zaposljavanja, socijalne zaštite, mirovinskog osiguranja.

Racionalizacija interesnog organiziranja pretočila se u otudene centre moći i paralelizam već postojećih (polu) državnih službi i kruzu učinila neizbjegljivo.

Primjer školstva najbolje potvrđuje što je gomilanje činovnika donijelo zajednici. Više nisu u pitanju plaće prosvjetara. Dok dinar namijenjen školstvu harče brojne komitete, zavodi i interesne zajednice u pojedinim škola-ma nema para za najobičniju kredicu. U 21. stoljeće umjesto s računaljkom i kredom, Zbunjuje podatak da od svakih sto dinara koje privreda izdvaja za školstvo tek 52 i dode do škole. Razliku od 48 dinara »pozoblje« spomenuta birokracija.

Prije drugi. Iduće godine u Šibeniku će komunalna na naknadu, prema prvim prijedlozima, »skočiti« četiri puta. Računa se da će se takvom pojačanom »mužom« građana i privrede prikupiti 3,2 miliarde dinara. Od te sume pet posto odlazi stručnim službama SIZ-a. Nije li to zalogaj kojeg ne možemo »prugati«. Posve je sigurno da, ukoliko ne bude dovoljno novaca, neće biti kresanja sredstava stručnim službama, već će zadovoljavanje nekih nasušnih potreba otpisati» sa neka bolja vremena.

Doista, sumrak SIZ-ova nije slučajan.

Sportske nedoumice

TANKI KOLAČ

— Bojim se za budućnost kluba. Ne zbog našeg slabog rada, već zbog sve tanjeg financijskog kolača kvalitetnog šibenskog sporta. Nije isključeno da se već sutra postavi pitanje može li privredci sve što sada imamo ili forsiramo — kazao je u svečarskim trenucima dobijanja »Nagrada grada Šibenika: Dobrovođe Kašić, predsjednik KK »Elemen«.

Na Baldekinu će, pak, malo tko sakriti da je produženo sponzorstvo zapadnonjemačke »Montane« bila spasonosna injekcija »Šibenki« u nemalim finansijskim teškoćama. Ili, gotovo kao spas u zadnjem čas.

Javna je tajna da su na Šubićevcu usred prvenstva, preciznije prije susreta s »Novim Sadom«, protivnicu »Šibenika« tijekom štrajkaли zbog neisplaćenih premija. Ni »crveni« vodstvo ne dolazi lako do dodatnog sportskog dinara.

U šibenskom vaterpoloskom taboru će, pak, teško mijekati da je i »prodaja« Perice Bukića zagrebačkoj »Mladost« bila finansijska neminovnost »Šibenke-Solarisa«. Da su nemale natjecateljske ambicije jednostavno morale ustuknuti prema gruboj finansijskoj realnosti.

Gdje je izlaz? Da li je Kašćeva crna prognoza neminovnost? Njateže se može izbjegći racionalnim gospodarenjem, baš kao u privredi. Praksa je pokazala da imperativno dovođenje skupilih manje skupih igrača sa strane nije baš usrećilo šibenski sport. A klubovi bi se trebali sve manje oslanjati na jaše SIZ-a. Neka se prestanu busati u prsa oni, koji se hvale volonterskim radom, a u njega ne uključuju i borbu za dodatne klupske prihode. »Šibenka« i »Šibenik« su najčešće predmet naše kritike, ali, zapravo, i najsvjetlijih primjera borbe za dodatni sportski dinar. Uz već spomenuti »Elemen«, dakako.

I. M.

TEME I DILEME

Urlanje s omčom oko vrata

I pored navodnog zamrzavanja cijena svakodnevno smo svjedoci njihova nepristupačna neobuzdanog rasta, pa tako izgleda da su u ovoj restriktivnoj politici savezne vlade zapravo samo osojni dohoci radnika zamrznuti. Ovako je svoje nezadovoljstvo pomalo rezignirano formulirao ne davno jedan sindikalni aktivist prilikom rasprave o zahtjevu RO ATP »Šibenik« za povećanje cijena gradskog i prigradskog prijevoza. I zasigurno je imao pravo. Jer, pokazalo se da su svim što su vjerovali da će zaledene cijene omogućiti kakvo-takvo preživljavanje u ovim teškim, oskudnim vremenima, bili isuviše lakovjerni i upravo naivno optimistični.

Prebroz su, naime, njihova nadanja bila demantirana, pa su se cijene i njihovi »krojači« na prostoru bezobrazno poligravali s nama i našim strpljenjem. No, kada se sve karte stave na stol, pa u mnoštvo argumenata, takozvanog dokaznog materijala što ga uporno podstizaju radne organizacije preseći kakvu-takvu površicu svojih usluga, pokuša razgrnuti istinu, čovjek se zatekne u slijepoj ulici iz koje ne zna kamo bi. Radniku u ATP-u svakako je životni interes u onih 40,5 po-

sto zatraženog povećanja cijena prijevoza na gradskim i prigradskim linijama, jer će se po Izvrsnom vijeću odobrene nove cijene neposredno odraziti na njegov osobni dohodak, koji za prvi devet mjeseci ove godine nije premašio 140 tisuća dinara.

Međutim, onom drugom radniku što se sva-kodnevno koristi uslugama šibenskog »Autotransporta« takav će potec istodobno ugroziti standard, ako je o njemu još moguće govoriti. Gdje u takvoj situaciji da se svrsta Sindikat i čiji interes da štititi? Ako je sindikat organizacija radničke klase onda je dabome jasno da se mora boriti za njezine interese, no, interesi radnika su jednakno unutar i izvan kruga eventualnih novih cijena. Da se nije odobrilo zatraženo povećanje cijena radna organizacija došla bi u kuditakome teži i bezazleniji položaj, osobni dohoci zaposeđenih srozzali bi se do razine zajamčenih, radnici s takvom omčom oko vrata izlaz bi tražili u štrajku.

A da bi se takva, doista neugodna situacija izbjegla, pa makar i po cijenu daljeg osiromašenja onih što već danas mijere obroke kao da di-

jele ratne rezerve, najbolje je bilo prijedloge radnih organizacija prihvati, i tako imati eventualno pokriće pred udruženim radom pa i alibi za moguće obustave. A radniku koji se svakodnevno suočava s divljanjem cijena, a u džepu ima sve manje, dade se, ipak, nekako objasniti razloge takva čorsokakao — ili sistemskim mjerama ili ucjenjena u krizi posrnulim kolektiva gdje je temperatura svakim danom sve viša i usijanja.

Pa kako onda iz takva vrzina kola tražiti put izlaza? Ima li tomu kraja? Čini se da u ovom trenutku to nitko ne nazire, već kao da se čeka neko iznenadno čudotvorno rješenje koje bi moglo spontano osvanuti i dokrajiti naše muke kojima znadimo urok, ali ne i lijek! Jednom bi se lanac ipak morao prekinuti, jer je samo tako vjerojatno novi početak. U protivnom, budemo li slijedili kružni tok i neprekidno kimali glavom cijene će nas gušiti, mi ćemo krkljati i na kraju sami sebe dokrajiti osim ako se ipak ne odlučimo da, dok glasa još imamo, ne zaurlamo...

D.B.

UZ 22. PROSINCA — DAN JUGOSLAVENSKE NARODNE ARMIJE

SVI SMO JEDNA ARMija

PRIJE četrdeset i šest godina, 22. prosinca 1941. godine u bosanskom gradicu Rudom, po odluci Vrhovnog štaba Partizanije Jugoslavije, formirana je Prva proleterska narodnooslobodilačka udarna brigada. Stvorena je prva regularna jedinica NOV-a i partizanskih odreda, koja je odigrala vrio značajnu ulogu u velikoj oslobodilačkoj borbi naših naroda, kao i stvaranju i izgradnji naše slavne Armije. Zato je s pravom drug Tito naredio, da se 22. prosinca slavi kao praznik pripadnika oružanih snaga i obilježava se kao Dan Jugoslavenske narodne armije.

Tom naredbom iz listopada 1947. godine, Vrhovni komandant oružanih snaga maršal Tito ovjekovjećio je dan, kada je u jeku krvavog rata rođena JNA, Armija koja je iznikla iz naroda i koju narod njeguje. Naša se Armija počela stvarati — rekao je jednom prilikom drug Tito — na ročitim načinom, ne u kabinetima, ne dekretima, ne velikim finansijskim

sredstvima, ne nekim velikim stručnjacima i teoretičarima, nego se počela stvarati od običnog čovjeka, običnog seljaka, običnog radnika, običnog pravog narodnog intelektualca.

Cetiri ratne i četrdeset i dvije godine mirnodopske izgradnje dijeli nas od prvog postrojavanja proletera u Rudom. Kroz to vrijeme, naša je Armija izrasla u snažnu oružanu silu, cijenjenu i respektiranu u cijelom svijetu. Ne samo po udarnoj operativnoj snazi obrane od agresora, nego i po jedinstvenoj općenarodnoj obrani, koja podrazumijeva spremnost i odgovornost svih građana da brane slobodu zemlje.

Jer u naoružanom narodu naša je snaga. U slučaju rata i agresije, socijalističku revoluciju i njene socijalističke, demokratske, samoupravne tekovine spremno bi branilo osam milijuna naoružanih Jugoslavena. Upravo tu činjenicu ne smije i ne može nitko niti poticijeni, niti predviđjeti.

LJ. JELOVIĆ

Susret s primjernim vojnicima

Drugarstvo je najvažnije

Stalni i marljiv rad od samog dolaska na odsluženje vojnog roka, rezultirao je time da će razvodnik Josip Lovrić, za Dan JNA, 22. prosinca, na svojim prstima ponijeti najvrijednije vojničko priznanje — značku »Primjer vojnik«.

Ono što za dvadesetogodišnjeg Lovrića »nije ništa posebno« potanko nam je opisao njegov pretpostavljeni starješina Momčilo Maslovarić: »Josip je za vrijeme obuke pokazao najviši stupanj odgovornosti, marljivosti i istrajanosti u rješavanju složenih zadataka s kojima se vojnici »vezistis susreću u svakodnevnom radu. S obzirom na ljudske kvalitete i vojničke vrtline ovog mladog vojnika, slobodno se može konstatirati da je njegova velika zasluga što u dijelu vojničkog kolektiva iz sastava jedinice starješine Tomislava Dunjića, vladaju-

J. Lovrić

izvanredni međuljudski odnosi i da je drugarstvo medju vojnicima na zavidnoj razini. — Drugarstvo, to je ono najvažnije. Drug je drug, bez obzira na to odakle dolazi, nadovezuje se razvodnik Lovrić i konačno pristaje da iznese nekotko podataka o sebi. Za koji mjesec napunit će dvadesetu. Prijе dolaska u JNA završio je metalo-glađački zanat u Građacu, nedaleko od rodne mu Ledenice u Bosni i Hercegovini. O vrijednom priznanju kazuje: »Na jednom od vojničkih sastanaka, odnosno saštanku omladinske organizacije jedinice drugovi su me predložili za to veliko vojničko priznanje. Starješine nisu imale ništa protiv, prihvatali su prijedlog, premda osobno mislim da je bilo još drugova koji su isto tako zasluzili to priznanje. No, značka se bez dvojbe u pravim rukama. Uz osnovnu vojničku obuku, Lovrić je s odličnom ocjenom svladao i stručnu nastavu. Postao je premda u relativno kratkom vremenu, vrstan telespiner. Položio je prije nekoliko dana i drugu klasu. Međutim, njegove su ambicije daleko veće. Namjerava do kraja služenja vojnog roka u toj specijalnosti postići maksimum. Osim toga priprema se za rad s mladim vezistima koji ovih dana oblače sivo-marinasto odijelo, kojima će nesumnjivo prenijeti stečeno znanje i pozitivnu iskustva koja je i sam predano i samoprijeđeno sakupljao u minulih šest mjeseci boravka u JNA. —

Nema promašaja

Za desetara Irhada Mahmutčehajića vrijede isti atributi izrečeni za njegova kolega Lovrića. Mladi devetnaestogodišnji Irhad već je nosilac značke »Primjer vojnik« koju je zasluzio u obuci u Trebinju. A u Šibeniku je tek nekoliko dana i ovo je zapravo vrijeme njegova prilagodavanja u novoj sredini u kojoj će ostati preostalih šest mjeseci vojnog roka. Vojno-stručnu nastavu i borbenu obuku svladao je s odličnim uspjehom. Postao je vrstan operator protuoklopnih raket. Ni malo jednostavan zadatak za mlađa čovjeka, kada se zna da je riječ o vrlo složenoj i skupocjenoj opremi suvremenog naoružanja. Naizgled, temperamentan i vrlo živahan uostalom kao i većina mladića, Mahmutčehajić na borbenim zadacima i provjerama postiže vri-

jedne rezultate u preciznosti navodnja raketa na cilj. U razgovoru veli: »Potrebna je puna koncentracija i mirnoća kod upravljanja raketnim sredstvom. Cilj valja pogoditi. Promašaja ne smije biti. Oprema je skupa. Odgovornost je velika. —

Shvatio je sve to kod dolaska u JNA. Otuda rekli bismo i zasluzeno priznanje koje nosi. Još je medutim, dosta vremena za iskazivanje pred tim primjernim vojnikom, od čega on ne bježi. U jedinici starješine Sretka Lakića, jednoj od uzornih kolektiva Šibenskog garnizona, borbenu gotovost je na prvi mjesto, uostalom kao i u drugim jedinicama JNA.

I sam Irhad vjeruje da će mu u takvoj sredini biti užitak raditi i obavljati najloženije zadatke. Prije dolaska u JNA završio je tehničku školu — smjer strojarstvo, a prisjeća se da mu ovo nije prvi susret sa Šibenikom. Još kao srednjoškolac posjetio je naš grad i od tada nosi lijepe dojmone. I sada se neda da će kao vojnik ovde steći nova poznanstva i prijatelje medju Šibenskom omladinom. Kod njega je prisutna još jedna neispunjena želja. Naime, dok je počeo školu u Visokom (gdje i živi) želio je postati članom SK i vjeruje da će iz Armije izići s partijskom knjižicom u ruci.

I. Mahmutčehajić

Pripremio: Predrag POPOVIĆ

AUTOTRANSPORT

OOUR »Putnički promet« »Autotransporta« ostvario je u devet mjeseci ove godine oko 25 milijuna dinara ostanak dohotka. Povećanjem cijena goriva, koje je uslijedilo nakon intervenčnih mjera SIV-a, Šibenski je prijevoznik već u listopadu imao 30 milijuna dinara gubitka. Od tada svakodnevno na disparitetu cijena »Autotransport« gubi 2 milijuna dinara — kaže direktor OOUR-a »Putnički promet« **GORAN ZURIĆ**

A još se govorilo kako će »Autotransport« prevoziti putnike po gradu besplatno. Možda ih već odavno prevozi. Žedne preko vode.

Ostatak preko noći postao gubitak

Ovoga se tjedna pred Izvršnim vijećem Skupštine općine treba naći prijedlog da povećaju cijenu gradskog i prigradskog prijevoza za nekih 40 posto. Nove povećane cijene već je prihvatio Komitet za privredu pa ne vjerujemo da to isto neće učiniti I Izvršno vijeće. Zapravo cijene prijevoza posljednji su put povećane početkom listopada uz uvjerenje da je to konačno do kraja ove godine. No nakon oticanja dispariteta cijena goriva koje je uslijedilo saveznim mjerama te su cijene opet postale premalene.

Mi u projektu dnevno na tome gubimo oko 2 milijuna dinara — kaže direktor OOUR-a »Putnički promet« Goran Žurić. Gradska nam je vožnja do sada bila od 200 do 350 dinara a sa zatraženim povećanjem od nekih 40 posto opet ćemo biti jedan od najjeftinijih prijevoznika u Republici. Da je to povećanje uslijedilo 1. prosinca, kako smo očekivali vjerojatno bismo kraj godine dočekali bez gubitaka, a ovako ne znamo.

Računica »Autotransporta« je jedinstvena kao uostalom i svih onih koji traže povećanje »svojih« cijena. Sva došađašnja poskupljenja cijene prijevoza u odnosu na prošlogodišnje povećale su ga za 96 posto, a to je daleko manje od službene inflacije koja je davno premašila 100 posto.

Osim cijena problem nam je i stari vozni park s prosječnom starošću vozila od 6 do 6 i pol godina. Vani se vozila nakon šest godina stavljuju izvan upotrebe, a mi imamo »Mercedesa« koji su stari od 10 do 15 godina i još uvijek voze — žali se dađe Žurić. Sve mjesne jedinice željele bi sačuvati (pa i povećati) broj veza s gradom, a nama je svaka takva linija čisti gubitak. Zadnjih smo godina reducirali i go-

tovo sve duge linije jer nam se ne isplate. Kada bismo se uspjeli registrirati kao komunalna radna organizacija onda bismo dobivali i nešto pomoći od Fonda za nerazvijene, ali je to još uvijek samo želja.

Ove je godine »Autotransport« uspio nabaviti 9 vozila ali zaista sa dosta problema jer se nije mogao koristiti nepovoljnim kreditima, a za iduću godinu vrlo teško prognozirati. Da bi se održala ova starost vozila godišnje bi u prosjeku trebalo kupovati deset novih kola!

Sreća je da nismo imali nekih većih nesreća — nastavlja G. Žurić — i jedan smo od rijetkih prijevoznika u SRH koji je toliko puta

dobio »Plavu vrpcu« Ekspres politike. Ranije nam je nabavila vozila kreditirala privreda, ali se danas to od nje više ne može očekivati. U Splitu to rade uz pomoć otkupa obveznika federacije, u Zagrebu opet nekako drugačije — svi se, zapravo snalaze!

U isti koš s problemima nabave vozila i pomanjkanja sredstava ide vjerojatno i stara priča o šibenskom novom kolodvoru. Prošle se godine o tome dosta govorilo, izradivali su se čak i elaborati, ali su zakočene neprivedne investicije sve to ponovno stavile ad acta. U »Autotransportu« kažu da imaju i lokaciju i želju da oslobođe grad posebno ljeti od gužvi ali nemaju više za to sredstava. J.P.

»SPUŽVAR«

RONIOCI „BERU“ DEVIZE

Radna organizacija »Spužvar« nalik je sijamskom blizancu: skladište i pogon za preradu spužve nalaze se na otoku Krapnju (a gdje bi drugdje!), a u Šibeniku je »škalcerijski« ogrankar. »Spužvar« trenutno zapošljava 30 radnika, koji privređuju na dva načina — vade spužvu i obavljaju podvodne građevinske radove

U ovoj godini ronioci »Spužvara« ulovili su, kako kaže Božena Alviž, rukovodilac računovodstvenog sektora, 3000 kilograma spužava. Lovna sezona je počela u travnju, a završena je krajem listopada. U lov su bile tri ekipe, a spuštale su se u podmorje Dalmacije i pretežno, Istre. Lovljenje spužava u dalmatinskoj regiji znatno je teže, jer se mora roniti na veće dubine, ali su, zauzvrat, te spužve kvalitetnije od onih što se »dignu« iz mora oko Istre.

Što se tiče prodaje spužava — tu nema teškoća, jer nju traži industrija namještaja, gume, obuće, grafičkog materijala, te kemijska industrija. Inače, oko 40 posto ulova prodano je na inozemno tržište, pretežno u Italiju. Izvoz se realizira preko zagrebačke »Jugoribe«, a ove je godine inkasirano 100.000 dolara. Na izvoz se dobiva stimulacija i to 26 posto od »Jugoribe« i 15 posto posebne stimulacije.

Od izvođenja građevinskih radova ove je godine ostvareno jako malo prihoda, a najviše tako što su oprema i ljudi iznajmljivani »Pomgradu« i »Konstruktoru«.

Z.Z.

Kako u »Kamenaru« sagledavaju svoje aktualne teškoće

Zakon „balansira“ dohodak

Ako smo registrirani za obavljanje poslova održavanja i uređenja ulica i prometnica doista je neshvatljivo da te radove, premda su naše ponude često niže od konkurenčije, dobivaju druge radne organizacije — kaže **VINKO BUKIĆ**, direktor »Kamenara«

Zbog iskazanih gubitaka u prvih devet ovogodišnjih mjeseci te nekih drugih aktualnih teškoća, radna organizacija »Kamenar« često je zastupljena na novinskim stupcima, a o sadašnjoj situaciji raspravljaju i nadležna općinska tijela. To je bio povod za razgovor s Vinkom Bukićem, direktorom Šibenskog »Kamenara«, kolektiva koji zapošljava 200 radnika.

— S obzirom na poslove za koje smo registrirani nedovoljno upućeni građanim mogao bi zaključiti da smo mi odgovorni za uistinu loše stanje cesta i ulica u Šibeniku. Međutim, to nije točno jer naša radna organizacija obavi samo one radove koje nam »prepušta« i finira SIZ za komunalne djelatnosti. Inače, po periodičnom obraćunu za prvih devet ovogodišnjih mjeseci iskazali smo 52 milijuna dinara gubitka. Moram, međutim, naglašiti da je gubitak u prvom redu posljedica primjene novog Zakona o obraćunu ukupnog prihoda i dohotka. Po starom načinu obraćuna ostvarili bismo 4 milijuna dinara ostanak dohotka. Unatoč teškoćama vjerujem da konačni finansijski zbir za ovu godinu neće biti negativan — kaže Vinko Bukić.

Kad se postavi pitanje zbog čega »Kamenar« nema dovoljno radova, u tom kolektivu spremno odgovaraju da su često »izlazili« s nižim ponudama od konkurenata, ali su poslove gubili dobrano radi toga što su druge slične radne organizacije, a u prvom redu »Ivan Lučić Lavčević«, budući da su jače, »udarale« još nižim troškovnicima radova. A u »Kamenaru« smatraju da, kad su već registrirani kao firma za obavljanje poslova održavanja i uređenja ulica i prometnica, moraju barem glavninu radova i dobiti. Za ilustraciju toga navode podatak da su, na primjer, u prešloj godini, od radova što ih je financirao SIZ za komunalne »uhvatili« 59 milijuna dinara, dok im je, zauzvrat, ukupni prihod bio 550 milijuna dinara!

Da se stanje u ovoj godini nije promijenilo govor pokazatelj je da je »Kamenar« dobio samo 63 milijuna dinara iz blagajne spomenutog SIZ-a, dok je ukupni prihod iznosio 830 milijuna dinara. Razlika je ostvarena obavljanjem raznih građevinskih radova, a u toj su domeni, kažu, uvjeti poslovanja mnogo teže, dijelom i zbog toga što »Kamenar« nije registriran za izvođenje tih radova, a to u isti mah znači da mu nedostaje (za tu vrstu poslova) stručno ospobljenih kadrova i mehanizacije.

— Zbog svega toga, kaže V. Bukić — tražili smo da nam Općinska skupština dade suglasnost za promjenu osnovne djelatnosti, jer SIZ-ova sredstva uglavnom se svede na sitnije popravke ulica i gradu. Da je doista tako ilustrira to što je »Lavčeviću« prepusteno da uredi prometnice u novom stambenom naselju na Meterlizama.

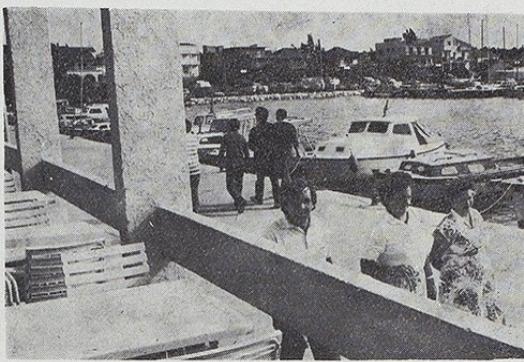
Izgleda da ni zakon iz 1984. godine nije išao na ruku »Kamenaru«, jer je RO za ceste »Šibenik« osim magistralnih saobraćajnica dobila na održavanje i lokalne ceste. Tu je i dug od 6.000.000 dinara iz 1983. godine za izgradnju dva kilometra ceste u Perkovcu koji danas vrijede 60 milijuna dinara. Aktualan je i problem radne snage jer se mladi teško odlučuju za radnu knjižicu u »Kamenaru« i zbog nekih osobnih dohodata — u prvih devet ovogodišnjih mjeseci iznosili su 107.000 dinara. Zbog manjka ljudstva »Kamenar« je prisiljen koristiti se kooperantima za izvođenje nekih radova. No, to ne znači da i u samom »Kamenaru« sve štima, a da je ta pretpostavka na mjestu govor i nastojanje da se realiziraju sasvim određene organizacijske promjene koje mora slijediti bolja radna i tehnička disciplina.

Ž.Z.

**ŠTEDITE
KOD JADRANSKE
BANKE**

»Vodičanka« je počela s pripremama za iduću turističku sezonu

Proširenje assortimana ponude

Vodičani su već dobrano »zagazili« u pripreme za dogodišnje turističko privredovanje. Pripreme su, kako kaže Jerko Latin, direktor »Ugovostiteljstva«, počele već okončanjem glavne ovogodišnje sezone. Kad o tome govorimo valja odmah spomenuti da se ne planira gradnja novih smještajnih kapaciteta, već će glavni »sudar« biti usmjeren na unutarnju i vanjsku adaptaciju postojećih objekata.

Pomak na bolje učinit će se i u pogledu proširenja assortimana ponude i usluga, pa će tako, recimo, otvoriti novi snack-bar u prizemlju renovirane zgrade na Trgu Ivana Lole Ribara. Radi osvajanja tržista tiskat će se nove brošure, plakati, izraditi dijapositive itd. Dobar dio propagandnih poslova obaviti će se u suradnji sa šibenskom Privrednom komorom, Turističkim savezom općine i inozemnim poslovним partnerima.

Vrijedno je zabilježiti da je »Vodičanka« već raspodala hotelsko-smještajne kapacite što su namijenjeni inozemnoj klijenteli. Ugovorena je i cijena, a povećanje se kreće od 3 do 5 posto, ovisno o kojoj zemlji i sukladno dosegu inflacije u njoj

»Vodičanka« je već raspodala hotelsko-smještajne kapacite što su namijenjeni inozemnoj klijenteli. Ugovorena je i cijena, a povećanje se kreće od 3 do 5 posto, ovisno o kojoj zemlji i sukladno dosegu inflacije u njoj

zemlji radi i sukladno dosegu inflacije u svakoj od njih. Što se tiče tuzemnog turizma, u »Vodičanki« kažu da 10 posto smještajnih kapaciteta namijenjenih domaćim gostima još nije dobilo fiksnu cijenu, jer će se ona formirati u travnju iduće godine. No, barem zasad, nema ni najava velikog interesa domaćih ljudi da ljetuju u hotelskim kapacitetima »Vodičanke« zasigurno zbog već poznatih razloga — visokih cijena i pada životnog standarda. M. ALFIREV

Vodička »Drvoplastika« na zdravim privređivačkim stazama

Plastičari, kuju dohodak

Nakon četrdeset godina poslovanja u sklopu »Autoremonta«, prije osam mjeseci došlo je do odvajanja pogona stolarije i plastike u samostalnu radnu organizaciju pod nazivom »Drvoplastika«. U novom kolektivu privređuje i samoupravlja više od 100 radnika. Glavni razlog odvajanja bio je taj što su se u bivšoj matičnoj kući grupirale različite djelatnosti koje su se međusobno »gušile«, a prevelika režijska struktura iskazivala se također kao suvišno breme.

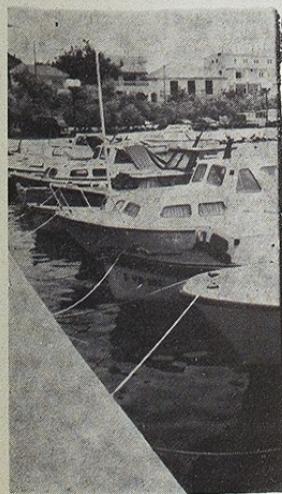
»Drvoplastika« se kao osnovnu djelatnost, bavi pro-

Premda su neki bili skeptici, vodička se »Drvoplastika« nakon odvajanja od »Autoremonta« dobro snašla na tržištu — stolariju tog kolektiva kupuju zadarske i splitske radne organizacije, a izrađeno je i 150 plastičnih čamaca veoma dobre kvalitete

izvodnjom građevinskih elemenata od drveta, a kao sporednim poslovima završnim i obrtničkim radovima u građevinarstvu, postavljanjem i popravkom građevinskih elemenata od drveta, izgradnje i popravlja plastične čamce, pa tu je građevinska stolarija, pribor i okovi za stolariju, pribor i oprema za plastične čamce itd.

Prema riječima Josipa Zanze, prvog čovjeka vodičke »Drvoplastike«, glavnina proizvoda pogona »Stolarije« odlazi na opremu stanova što ih na biogradskom i zadarskom području grade »Vladimir Gortan«, »Zadar«, »Jadran« i »tamošnji OOUR splitskog »Lavčevića«.

Jedinica udruženog rada »Plastika« specijalizirala se za proizvodnju plastičnih čamaca. U proteklom razdoblju izrađeno je 150 čamaca, a od toga 65 tipa »Galeb« koji se radi u dvije verzije, kao ribarica i turističko plovilo. Ova potonja verzija dobitnik je »Zlatne kolajne« na Sajmu nautike što je održan u

Vodički mozaik

TEČAJEVI STRANIH JEZIKA

Počeli su radom tečajevi stranih jezika (engleskog, njemačkog i talijanskog) koje već drugu godinu organizira vodička osnovna škola »Gušte Šprljanc«. Prvi i drugi stupanj tečaja stranih jezika pohađa ukupno 107 osoba, pa ta brojnost govori i o povoljkom interesu Vodičana za dodatnom naobrazbom. Najveći interes tečajci su pokazali za učenje njemačkog jezika. Tečajevi se održavaju dva put tjedno u večernim satima.

RASPRODANI KAPACITETI ZA IDUĆU GODINU

Radna organizacija »Drvoplastika« već je do početka prosinca realizirala svoj ovogodišnji proizvodnji plan. Dobro je vijest da su za iduću godinu svih radnih kapaciteta »po-kriveni« fiksnim ugovorima, a značajna je novina da je 25 posto poslova unaprijed plaćeno. Inače, u narednom razdoblju »Drvoplastika« planira preseliti proizvodne pogone iz Vodiča. Na novoj lokaciji bit će prostora i za proširenje kapaciteta što je izuzetno značajno kad se zna da postojeći radni prostor ne zadovoljava zahtjeve suvremenog tržišta.

OBUČAVAJU SE NOVI KUHARI I KONOBARI

Prošlih dana počela je radom treća godina turističko ugostiteljskog usmjerjenja za kuhare i konobare. Organizator nastave je Centar za odgoj i usmjereno obrazovanje iz Šibenika a okupila su se 32 polaznika. Polaznici su manjom stalni ili sezonski radnici ugostiteljskog ogranka »Vodičanke«, koji na taj način žele doći do potrebe stručne spreme. Nastava se održava u prostorijama OS »Gušte Šprljanc«.

M. A.

Pismo iz Drniša

Krade na sve strane

Tradicionalna manifestacija »Tjedan filma« i ove godine donosi ugodna izmena. Drnišani će od 14. do 19. prosinca vidjeti filmove: »Andeo čuvare Gorana Paskaljevića, »Već video« Gorana Markovića, »Osudeni« Zorana Tadića i »Strategiju švrake« Zlatka Lavanića. Teško održavamo tradicionalne manifestacije, lako ih se odričemo, pa su »Tjedan filma« i izložba »Podravke« iz Koprivnice kulturni događaji na koje smo se već godinama navikli.

Nelikvidnost SIZ-a odgoja i osnovnog obrazovanja i SIZ-a zdravstva i socijalne zaštite onemogućavaju ispunjavanje obaveza prema krajnjim korisnicima. Sedamdeset posto kolektiva završiće godinu sa gubicima pa će to sve pogoditi 967 zaposlenih. Ulažu se krajnji napor da se na novu Republiku izuči trenutačni položaj općine Drniš. Da li sa svim nedacama dolazimo u pitanje kao općina, ili su to zlobni glasovi?

Lako se kod nas krade društvena imovina. Mi smo se potrudili da to i u jeziku razvodimo pa volimo reći »otudje, prisjava, uzima, potkrada i sl. Bojimo se jednostavnih izraza krada i lopov. Zakone imamo, ne trebaju nam bolji. Zakon se treba samo primjenjivati. Ali najopasnije je stvorena psihologija da je sve to sitnica pa krada društvenog postaje normalna u našim razmišljanjima. U zadnje vrijeme osjeća se tendencija porasta kriminala. Krade se šta je dostupno: gotovi proizvodi, sirovine, sitni alat, gorivo itd. Strojevi i vozni park »Dalmatinskih bokštinih rudnika« u Razvođu su postali gotovo privatno vlasništvo. Uhvaćen je jedan radnik koji je ukrao 515 litara goriva u vrijednosti 130 hiljada dinara. Još nekoliko mjeseci pa je mogao otvoriti privatnu benzinsku stanicu.

Po poljoprivredni stručnjaci su utvrdili da je na »Miljevačkoj ekonomiji« ispliano oko 25 hiljada stabala badešma i višnje. Ostalo ih je svega 3300 ili nešto oko 10 posto. Kažnjeno je desetine uhvaćenih lopova i rukovodioča »Međesoprometa« kojima je ova površina data na upravljanje. Procijenjena šteta je prije nekoliko godina bila 56 milijuna dinara.

Mada je sve teško obraditi i stručno utvrditi cijeni se da imamo 350 uzurpacija zemljišta. Nekoliko puta su davani rokovni ovim lopovima što krada društveno zemljište da se to zakonski regulira, ali se mnogobrojni nisu javili. Uzurpatori ne pristaju na zakonitost.

Ilegalne krčme djeluju po selima te nekolicina i u Drnišu. Nitko ne plaća porez i ne prijavljuje se. Postoje pak često rade cijelu noć mimo odluke o radnom vremenu. Tako se osigurava veći dohodak i gušti ljubiteljima alkohola i noćobdijama.

S. GRUBAC

M. ALFIREV

Testiranje savjesti

Prva faza priprema (razrada inicijative, razmatranje i utvrđivanje prijedloga programa, informativni skupovi za predstavnike MZ...) za uvođenje novog mjesnog samodoprinosu realizirana je gotovo u cijelosti. Aktivnosti koje provode Općinska konferencija Socijalističkog saveza i Skupština općine Šibenik, a uz pomoći i podršku svih društveno-političkih organizacija, premeštaju se iz sala za sastanke u mjesne zajednice, među sve koji čemo u veljači glasati o uvođenju petogodišnjeg samodoprinosu. Javna rasprava bit će, planirano je, provedena u siječnju, no opsežan i odgovoran posao Koordinacijski odbor i njegova radna tijela obaviti će i u razdoblju do novogodišnjih praznika.

Da podsjetimo, predlaže se da samodoprinos bude uveden od 1. ožujka 1988. do 28. veljače 1993. godine. Prvih 19 mjeseci, uz stanovnike gradskih mjesnih zajednica sredstva bi izdvajali i mještani 37 izvengradskih naselja i to za izgradnju, točnije dogradnju postojećeg objekta Centra za odgoj i usmjereno obrazovanje u Ulici Vlade Perana (bivši MMSČ). Takav prijedlog temelji se na nespornoj činjenici da je riječ o objektu općinskog, a slobodno se može reći i subregionalnog značaja. Ostali objekti (osnovna škola na Vidicima, Centar za radno proizvodne aktivnosti osoba s većim teškoćama u psihofizičkom razvoju i uredjenje "crnih" komunalnih točaka) gradili bi se sredstvima koja će izdvajati isključivo građani Šibenika, svakako uz ostala raspoloživa sredstva.

SPORNI STANOVI

Donošenjem zaključaka o pitanju izvora sredstava za gradnju dvaju spornih stanova u sklopu objekta dječjeg vrtića i jaslica na Vidicima, te budućoj namjeni tog prostora, članovi Odbora gradskog samodoprinosu rekli su, vjerojatno, svoju posljednju riječ u raspravi koja traje gotovo tri mjeseca. Detaljnim uvidom u čitav niz dokumenta članovi Odbora zaključili su (još ranije) da je stan za domara u cijelosti financiran sredstvima samodoprinosu, a da je drugi stan također neodgovor bio investicije i prema tome financiran iz sredstava za realizaciju investicije. Drugi zaključak odnosio se na prenamjenu tog prostora — odnosno da se i jedan i drugi stan adaptiraju u funkciji osnovne djelatnosti, a realizacija tog zaključka u vezi je s odlukom Skupštine općine o izmjeni urbanističkog projekta centralnog predjela gradskog dijela Vidici. Na kraju Odbor nije osporio da je jednim od aneksa glavnog ugovora Centar za predškolski odgoj uplatio izvođaču 8 milijuna i 900 tisuća dinara, ali nije mogao preuzeti na sebe nikakvu obvezu u vezi s povratom tih sredstava najprije zato što je stan već bio tretiran u osnovnom ugovoru, a drugo zbog toga što Odbor nema mogućnosti da ta sredstva osigura.

Na svojoj sjednici od 24. studenoga i Savjet Centra za predškolski odgoj donio je odluku o prenamjeni tog prostora, ali sa zahtjevom da mu se vratre uplaćena sredstva Fonda zajedničke potrošnje.

J. P.

Za šiben-sko bolje sutra

Ohrabrujuća rasprava na Odboru samodoprinosih gradskih mjesnih zajednica

Sredstva (ipak) prema planu

Sredstvima tekucog samodoprinosu u toku ove godine financirana je gradnja dječjih vrtića i jaslica, dogradnja školskog prostora OS »Simo Matavulj«, te data pozajmica Centru za odgoj i usmjereno obrazovanje za izradu projektne dokumentacije. Ukupno u sredstvima to je iznosilo 657 milijuna i 428 tisuća dinara. Iako, za sada, akumulirana sredstva iznose 70,4 posto od plana njihov pritjecaj ukazuje da će se financijski plan ostvariti.

Što se tiče realizacije programa samodoprinosu, ove je godine dovršen (i to na vrijeme) objekt jaslica i vrtića na Vidicima, a upravo je u toku dogradnja objekta »Ruža Vukanman« što bi trebalo biti gotovo na proljeće jer za sada nisu osigurana sva sredstva. Istina, prvi objekt još nije u funkciji jer nisu osigurana sredstva za proširenu djelatnost. Što se tiče OS »Simo Matavulj«, odustalo se od adaptacije zgrade u Ulici 12. kolovoza, ali se sada intenzivno radi na pripremi dokumentacije za dogradnju i rekonstrukciju školske zgrade na Trgu Sime Matavulja. Radovi su trebali početi u proljeće iduce godine s tim što je dio raspoloživih sredstava očen. Zgrada bivše »Lege« prodat će se.

Centru za odgoj i usmjereno obrazovanje namijenjena su sredstva koja priječu u posljednja tri mjeseca, to jest za prosinac ove te siječanj i veljaču iduce godine. Radi ubrzanja aktivnosti investitoru je data pozajmica od oko 9 milijuna dinara čime je avansirana izrada izvedbenog projekta. Tako će se sredstvima ovog samodoprinosu omogućiti izrada kompletne izvedbenog projekta i dijelom razrješavanja imovinsko-pravnih odnosa. Realizacija će зависiti od narednog samodoprinosu, a Savez SIZ-ova usmjereno obrazovanje sudjeluje sa čak 50 posto potrebnih sredstava!

J. P.

Obnova graditeljskog nasljeđa

DJELO TRAJI ZNAČENJA

Prije deset godina osnovan je Zavod za zaštitu spomenika kulture i od tada djeluje kao nadležna institucija za zaštitu i obnovu graditeljskog nasljeđa na teritoriju grada i općine Šibenik. Te godine Zavod je imao samo jednog zaposlenog stručnog radnika. Od tada su se broj i struktura zaposlenih polako mijenjali. Danas uz jednog administrativnog radnika Zavod ima četiri stručne osobe (ravnatelj-povjesničar umjetnosti, arheolog, arhitekt i arhitektonski tehničar). Ta mala ekipa imala je u proteklom nižu godinu vrlo kompleksan posao koji se sastojao od niza djelatnosti. Uz stalni upravni postupak Zavod se bavio i organizirano arhitektonsko snimanje i dokumentiranje graditeljskog nasljeđa, inventirao i evidentirao pokretnu spomenike kulture, koordinirao i nadzirao Obnovu niza objekata graditeljskog nasljeđa.

Zavod je kao koordinator, ili projektant ili izvršilac konzervatorskog nadzora, sudjelovao od 1980. godine do danas na djelomičnoj ili potpunoj obnovi 53 objekta na teritoriju općine, grada i povijesne jezgre Šibenika. U prvim godinama djelatnosti na obnovi tij. od 1980. – 83. godine broj zahvata bio je od 2 do 4 godišnje. U 1984. godini započeli su radovi na 11 objekata. Godinu dana kasnije na 10, a 1986. na 7 objekata. Tokom ove godine u zahvatu je bilo 12 objekata.

Neizostavno je spomenuti one koji su finansijski realizirali program obnove u navedenom razdoblju. Kao investitori javljali su se republički SIZ u oblasti kulture (10 objekata), općinski SIZ kulture (8), crkva (8), SIZ stanovanja iz fonda sredstava prodatih će se.

Centru za odgoj i usmjereno obrazovanje namijenjena su sredstva koja priječu u posljednja tri mjeseca, to jest za prosinac ove te siječanj i veljaču iduce godine. Radi ubrzanja aktivnosti investitoru je data pozajmica od oko 9 milijuna dinara čime je avansirana izrada izvedbenog projekta. Tako će se sredstvima ovog samodoprinosu omogućiti izrada kompletne izvedbenog projekta i dijelom razrješavanja imovinsko-pravnih odnosa. Realizacija će зависiti od narednog samodoprinosu, a Savez SIZ-ova usmjereno obrazovanje sudjeluje sa čak 50 posto potrebnih sredstava!

skih otovo ve, rušenja na platou od nasute

U samom Zavod je hvatima ta, Kuća i objekti cjelini rekonstrukcije i vijećnici i

Hoće li Otrave i ost

su presud vrijeđnih privatnim

Obnovljeni topovski otvor na platou tvrđave sv. Nikole u

Zahvati na privrednim objektima u gradu često su bili pod nadzorom ili u široj organizaciji Zavoda za zaštitu spomenika. Najuspješniji primjer takve obnove je kuća Sekulić u Ulici Jurja Dalmatinca gdje je kulturna svijest investitora bila vodilja kvalitetnom rekonstrukcijskom zahvatu. Inače, prva popularizacija obnove povjesne jezgre nastupila je nakon uređenja pročelja sedam objekata u posljednjih dvanaest mjeseci. »Led je probijen« bojenjem pročelja kuće sa kavanom »Medulić«. Nije to bio prvi objekt kojem je Zavod odredio boju fasade, ali je bitno utjecao na svijest građana o prihvatanju obnove pročelja kao potrebe podizanja kvalitete i atraktivnosti urbanog prostora povjesne jezgre.

akvu paru da crkvu sv. Ivana očisti od tako se to stručno kaže raslinja. Ovako kve sliči na „Šarinu livanu“.

često su bili pod nadzorom ili u široj organizaciji ovog Zavoda. Najuspješniji primjer takve obnove je kuća Sekulić u Ulici Jurja Dalmatinca gdje je kulturna svijest investitora bila vodilja kvalitetnom rekonstrukcijskom zahvatu. Zavod je sudjelovao u projektiraju manjih urbanih detalja i prostora u gradu. Takav je projekt uređenja pročelja prodavaonice »Cik« pred Kazalištem, kao i uređenje prolaza i malog trga pred crkvom Svi Sveti iznad Vijećnice.

Prava popularizacija obnove povjesne jezgre nastupila je nakon uređenja pročelja 7 objekata u posljednjih 12 mjeseci. »Led je probijen« bojenjem pročelja kuće sa kavanom »Medulić«. Nije to bio prvi objekt kojem je Zavod odredio boju fasade, ali je bitno utjecao na svijest građana o prihvatanju obnove pročelja kao potrebe podizanja kvalitete i atraktivnosti urbanog prostora povjesne jezgre.

I. SPRIJAN

ZAŠTO NISU DOŠLI

Pristiglo vijest s terena — neuspisno seminar organiziran za predstavnike privatnog ugostiteljstva u Kongresnoj dvorani »Solaris« hotela »Ivan«!

Vijest je zapravo malo »prenapregnuta«, budući da je istina da je seminar polususpisan i da mu je od 370 vlasnika, radnji registriranih u vlastitom si udruženju prisustvovalo 50, što ipak nije za bacanje, ako se uzme u obzir da je svaki sudionik, pretpostavljamo, morao osobno snositi putne troškove i eventualnu konzamaciju. Tema inače bila interesantna — upoznavanje ugostiteljskog kadra zaposlenog u privatnom sektoru s postojećim zakonskim regulativom iz sfere vlastite djelatnosti, podizanja kvalitete usluga i te stvari.

Nakon poluuspjelog »sumita«, bilo je dosta onih koji su uvuknuli: Eto, vidi, kakvi su to ljudi! Ne poštuju niti glas vlastitog udruženja!

Drugi su bili umjereniji: Ma, imaju i pravo da nisu došli! Sto ih imaju muvati tute kad se ionako sve znalo.

Najpraktičniji (ujedno i najzločestiji), bio je Ljubo D., povremeni ugostiteljski radnik: Nu ti, boga! Kad nisu znali izabratu temu seminara. Umisto porezne politike i ti stvari, da je naziv slučajno bija — Izmuzivanje potrošačkoporeznih struktura s vježbama praktičnog karaktera, tvrdin glavom i bradom da bi kongresna dvorana u »Solarisu« bila premala da prmi sve značajnike!

Sada, kad se zna da skup predstavnika privatnog ugostiteljstva ipak nije dobio prolaznu ocjenu i kad bi trebalo očekivati, po uzoru na moćniji društveni sektor, analizu stanja i uzroka ne bi bio zgorega razmislići o ovom zadnjem mišljenju, ipak.

O.C.

Sjevernodalmatinske ceste uoči snjegova i poledice

Za zimsku službu »nema zime«

Protiv snjegova i poledica RO za održavanje cesta »Šibenik« rasporedila je deset specijalnih vozila na području Zadra, Obrovca, Benkovca, Biogradu, Šibenika, Drniša i Knina, a za posipanje saobraćajnica osigurala 1000 kubika soli i kamenog agregata

Nakon kratkog posjeta RO za održavanje cesta »Šibenik« dalo bi se zaključiti: »nema zime« za zimsku službu. Plan rada te službe obuhvatio je sve detalje koje treba obaviti da bi se održala primjerenost prometnog cesta u zimskom razdoblju. Poznat su mesta i stupnjevi pripravnosti, broj radnika i mehanizacije i njihov razmještaj.

Prema riječima Aljoše Kitarovića, rukovoditelja službe održavanje RO za ceste »Šibenik«, bez krajnje racionalizacije korištenja radne snage i mehanizacije djelotvornost zimske službe »visila bi u zraku«. Tako je, primjerice, služba obavještavanja organizirana na način da se u svakom trenutku može saznati kakvo je stanje na bi-

lo kojоj od cesta na području sedam sjevernodalmatinskih komuna.

Deset specijalnih vozila raspoređeno je na području Šibenika, Obrovca, Benkovca, Drniša, Biograda i Knina, a »pokrivaju« 1.246 kilometara regionalnih i magistralnih cesta, a 492 kilometra lokalnih saobraćajnica. S obzirom na veliku duljinu cesta a malim brojem specijalnih vozila uspostavljena je permanentna veza među štabovima po pojedinim općinama. Zahvaljujući tome, objašnjava A. Kitarović, moguće je na ugođenju područja usredotočiti veći broj vozila. A kad nađu zimske nepogode »čeka ih, među ostalim, i 1000 kubika posipa, soli i kamenog agregata. E. DELJANIN

Hotela	Dnevni aranžman	Dvodnevni aranžman	Trojdnevni aranžman
HOTEL MEDENA TROGIR	76.000	98.000	110.000
HOTEL METEOR MAKARSKA			99.000
HOTEL AMFORA HVAR	60.000	73.000	
HOTEL NOVI PARK ZADAR		69.000	87.000
HOTEL KOLOVARE ZADAR	46.500	64.500	75.700
HOTEL SEDRA CAZIN			110.000

U OJENI JE UKLJUČEN PRITEROV AUTOBUSOM

Prijave i informacije na recepciji hotela »Jadran« svaki dan od 8 do 12 i od 16 do 19 sati. Telefon: 22-644

Između jučer i sutra

VIŠE OD SPORTA

NE ZNAM što vi mislite o tome poštovani čitatelji, ali meni je bilo vrlo simpatično čuti kako Karl Koburger, jedan od najmoćnijih ljudi SR Njemačke nastoji precizno i uporno ponavljati »Si—Si—Šibenka«. Njegovim potpisom i »autogramom« Tomislava Zorića produženo je sponzorstvo »Montane« nad »Šibenkom« na večeri, koja je bila puno više od sporta. Točnije, bila je simpatična manifestacija jugoslavensko — njemačkog prijateljstva.

— Spasit će nas sredstva, koja ćemo dobiti od »Montane«. Financijska situacija nam nije jednostavna — priznat će Milan Jakšić, koji je u Münchenu predstavljen kao »financijski direktor« šibenskog prvoligaša.

Klapa »Bonaca«, čiji je dolazak u Münchenu prvenstvu na želju Danijela Vukova — Miše, nije podizala domaćinu. Cijeli je večer odvanzajala samo naša glazba, čula se samo naša riječ. Od »Dalmatinskog šajkaša« do slovenske »Moj očka«. Od »Šibenice, pismo star« do makedonske »Eleno kerko«.

Ne znam koliko vam to znači, ali Mirjana Pušnik, supruga jugoslavenskog vicekonzula u Münchenu nije izdržala, a da ne kaže: — Hvala vam Šibenčani, na pjesmi i držanju. Nikad se tako ponosno kao Jugoslavenka nisam osjećala u Münchenu!

Te večeri u Münchenu, ipak mi je netko manjkao. Nisam mogao shvatiti zašto Vlado Čović, višegodišnji predsjednik »Šibenke« nije načinio samo 400 kilometara, količko Stuttgart dijeli od Münchena, da s nama podijeli zadovoljstvo. A smatram da mu je tamo bilo mjesto. Bez obzira na to što (u zadnje vrijeme) neki govore i misle o njemu!

RECI ili puknuti! Ta dvojba me mučila, čim je odsvojan kraj utakmice »Elemen« — »Unicar«, kojom su Šibenke produžile nadu za plasman u polufinalne Lilian Ronchetti. Dvojbu su mi zajednički olakšale Lidija Skugor, Vlasta Relja, Katarina Lešo i Mirjana Spahija — Krnić, četiri Šibenske veteranke: — Amanović je u krivu, kad Lindu Antić i Vandu Baranović toliko drži na klupi. One su

naša perspektiva, puno veća nego neke igračice sa strane. Priznat ću, cijelo prvo poluvrijeme sam gundao na glas kako bi me čuli Dobrivoje Kašić i njegovi suradnici. Teško će pobjeći od istine da Šibenke igraju slabije nego lani, to da je potrebljeno nešto mijenjati. Ako ne kratkorочно, onda barem dugoročno.

Koga treba forsirati, ako ne Lindu Antić i Vandu Baranović, omladinsku i kadetsku reprezentativku Jugoslavije! Dok njihove vršnjakinje uvelike »grabe« prvoligaške minute, dvije nadarene i simpatične Šibenke su isuviše vezane za klub.

Više ne marim hoće li moj prijatelj Nenad Amanović ovo shvatiti kao miješanje u »unutrašnje stvari«. Ustašom, on se ne treba obazirati na ono što pišem. Neka samo malo pogleda u susjedstvo. Da nije smjelosti i dalekovidnosti Bore Đakovića, tko bi od prošjećnih posjetilaca Baldekinu ikad saznao za nadarenost Kapova i Bađima.. Dvojica mladića, o kojima se uvelike priča u svim prvoligaškim središtima, o kojima se vrlo pozitivno izjasnio i novi selektor Dušan Ivković. Vjerojatno ne iz sentimentalnih razloga.

SIECATE li se Ratka Rotha? Mladi čitatelji sigurno ne. Bio je član strašnog zagrebačkog stolnotenskog terceta Šurbek — Corda — Roth. Kasnije je, s »manjkom« ambicija prešel u dalmatinske vode, Šibenik i Zadar.

— Zao mi je što je umro šibenski »pingić«, ali to se moglo i očekivati. Klub je bio isuviše zatvoren, talenata je bilo dovoljno, ali ne i trenera — kazivao mi je Roth, koji je u Šibenik stigao sa suprugom na utakmicu »Šibenke« — »Zadar«.

Možda se Rothovih riječi ne bih ni sjetio da nisam ovih dana prelistavao rezultate Hrvatske stolnotenske lige za muške i ženske. Naišao sam na rezultate Zadra, Splitčana i Dugoračanki, ali Šibenčana nigdje. I s nostalgijom se sjetio dana, kada su Šibenčani bili neprikosnoveni u dalmatinskom »pingiću«.

IVO MIKULIĆIN

Na kraju jeseni

Realni domet „crvenih“

Bilo je, iskreno rečeno, trenutaka, kada su i igrači, i funkcionari i navijači optimistički maštali o prvom mjestu, ali je 19 bodova, koliko je »Šibenik« osvojio u prvom dijelu prvenstva zapadne skupine Druga savezne nogometne lige zapravo realan domet »crvenih«.

— Podbacili smo u igrama i rezultatima na strani. Pogotovu, zadnjih pet utakmica, kada nismo donijeli ni boda s gostovanja — objasniti će variranje od pretjeranog optimizma do tvrdog realizma Milan Ribar, trener »Šibenika«.

Možda bi i krajnji dojam o igrama »crvenih« bio bolji da nije bilo izgubljenog boda u zadnjem kolu protiv Ljubljancama na Šubićevcu. Neочекano posrtanje u zadnjem kolu oživjelo je priče o provincijskom mentalitetu, pa i mogućnostima momčadi, koja je na početku jeseni znala djelovati izuzetno zreo, gotovo prvoligaški.

— Žao mi je što pred našom publikom nismo uspjeli do kraja pokazati sjajno lice. A bilo je, pošteno govoreci, utakmica, koje se mogu pamtit. Igrali smo sjajno i protiv »Iskre« i protiv »Leotara«, a odličan je bio i pristup derbiju sa Subotičanima — opet će Ribar.

Detalj s utakmice »Šibenik« — »Novi Sad«

(Snimio: M. Imamović)

Nije velika tajna da su u zadnjim susretima na strani Šibenčani više vodili računa o tome hoće li dobiti kartone nego bodove! Fond igrača je bio toliko »tanak« da je izostajanje dvojice-trojice »standardnih« značilo pravu katastrofu u sastavljanju jedanaestorice. Zanimljiva je i Ribarova ocjena pojedinačnih igračkih učinaka. Po njemu, najviše su pružili Peštačić, Čatić, Mamula, Cukrov i Maretić. Posebno je želio opravdati nestalanost Šećera: — Na njemu se osjetila pauza, ali zar nije vrijedan podatak da je kao vezni čao čak četiri gola! Imao je, međutim, veliku nesreću. Ozljeda ga je zadesila upravo, kad je došao u formu. Ozljeda je, po Ribaru, poremetila i u solidne igre Capina, a sve bolje je što je odmicalo prvenstvo igralo Mile Petković. Stručni štab je više očekivao od Nikolića, Rajkića, pa čak i od Jovičića...

— Govorio sam vam namjerno samo o učinku prve standardne jedanaestorice. Ostali su u bubenju. Naravno, žao mi je što pred našom publikom nismo uspjeli do kraja pokazati sjajno lice. A bilo je, pošteno govoreci, utakmica, koje se mogu pamtit. Igrali smo sjajno i protiv »Iskre« i protiv »Leotara«, a odličan je bio i pristup derbiju sa Subotičanima — opet će Ribar.

no, izuzetak su mlađi, od kojih najviše obećava Računa — otvorio se Ribar.

Vodstvo »Šibenika« se već angažiralo oko dovođenja novih igrača. Računa se na pomoć beogradске »Crvene zvezde« i splitskog »Hajduka«, vjerujem se i u mogućnost pronalaska talenata iz dalmatinske regije. Ipak, najzadovoljniji bi bili povratkom nekoliko bivših grača: Pauka, Šorgića, Jurina...

— Šorgiću Brodani ne daju ispisnicu, ostale kontakte još nismo uspostavili. Od nizeražrednih zanijeljivi su Benkovčanin Štrbac i Biljanec iz Stobreća. Obojica su obrambeni igrači — informirao nas je Šime Šupe, predsjednik Tehničke komisije.

Uglavnom, na Šubićevcu nema mira. Velika je potraga za zaista neophodnim osvježenjima igračkog kadra. A tehnički direktor prof. Marko Karađole uporno ponavlja: — Mi moramo u Prvu B-ligu. O dugačkoj varijanti ne želim ni razmišljati.

I. M.

LIGAŠKI SEMAFOR

TABLICA

Ježica	11	10	1	1005:818	21
C. zvezda	11	10	1	947:767	21
Jedinstvo	11	9	2	946:771	20
Elemes	11	8	3	871:765	19
Zeljezničar	11	8	3	838:790	19
Partizan	11	5	6	853:879	16
Vojvodina	11	5	6	768:755	15
Vozdovac	10	3	7	739:817	13
Rijeka	11	3	8	751:894	14
Kraljica	11	2	9	764:893	13
Budućnost	11	2	9	772:913	13
Univerzitet	10	1	9	602:771	11

Na 12. kolu, 9. prosinca, igraju: C. zvezda — Partizan, Budućnost — Rijeka, Željezničar — Budućnost, Ježica — Kraljica, Jedinstvo — Univerzitet i Vozdovac — Elemes.

PRVA SAVEZNA VATERPOLSKA LIGA

»SOLARIS« — POSK

— Šibenik — Žimski bazen hotela »Ivan«. Gledalača 200. Suci: Brugljan i Kotorski i Matović iz Zagreba, »SIBENKA-SOLARIS«: Bašić, Lončar, Gulin, Mišković, Bilavčić, Rončević i Vrbabić, i Đurić, Rt. Vrbičić, Ercég, Severđija, Tucki i Bašić.

TABLICA

Partizan	6	6	0	65:37	12
Mladost	6	5	0	64:44	11
Mornar	6	5	0	62:46	10
Jadran (S)	6	3	1	56:54	7
Bećej	6	3	1	51:49	7
Jug	6	3	0	50:46	6
POŠK	6	2	1	50:53	5
Solaris	6	2	1	41:49	5
Kotor	6	2	0	43:55	4
Jadran (HN)	6	1	1	49:71	3
C. zvezda	6	0	2	44:61	2
Primorje	6	0	1	51:65	1

Kinematografi

SIBENIK: domaći film »Ti-jesna koža II« (do 20. XII.) američki film »Vod smrti« (od 21. do 27. XII.)

TESLA: engleski film »Svemirski vampiri« (do 20. XII.) američki film »Politicajac iz Los Angelesa« (od 21. do 24. XII.)

američki film »Mladi vukodlak« (od 25. do 28. XII.)

20. APRILA: hongkongški film »Kungfu djevojka« (do 20. XII.) njemački film »Djevojke za uživanje« (od 21. do 24. XII.)

američki film »Crni mješec« (od 25. do 28. XII.)

Dežurna ljevkarna

CENTRALA, Ulica B. Kidrića bb (do 25. XII.)

VAROS, Ulica bratstva i jedinstva 32 (od 26. XII. do 1. I. 1988.)

Iz matičnog ureda

Rodenii

Dobili kćerku: Andelko i Mirjana Dražić, Vitomir i Branka Vučko, Dobrovit i

Nevenka Bumbak, Zoran i Sineva Uvdović, Darko i Vesna Rupić, Dražan i Dragica Slavica, Dimir i Blanka Valinović, Srđan i Snežana Trojan, Josip i Ana Kero, Josip i Nevenka Maglov, Igor i Dijana Bjeliški.

Dobili sina: Milan Mudronja i Vedrana Šikić, Marko i Danica Skelin, Ivica i Danica Goleš, Grozdana Brajković, Vice i Ljerka Zaninović, Edi Martinović i Milanka Jovović, Zoran i Diana Sekso, Mile i Radmila Perić, Slavko i Nada Skočić, Grgo i Jagoda Renje.

Vjenčani

Mirjana Škugor i Milan Lukas, Sandra Gaćina i Nikica Mandić, Neli Miličić i Dražen Brajković.

Umrli

Vice Vidović (90), Pava Šalinović (33), Blaženka Blačo (85), Mara Antić (79), Anka Čala (77), Tonka Antunović (73), Ana Bareša (75), Luca Ljubić (74), Ivan Vrcić (79), Nikola Milutin (74).

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrovoljno su dali krv: Stipe Dodig, Joško Jelić, Robert Malenica, Nikola Bujas, Zoran Bokun i Boris Zupanović (TLM), Igor Lukas, Karimelo Mrvica i Zdenko Zjačić (MTTRZ), Ratomir Roca, Mihovil Lasan, Jere Latin, Joso Žakov, Ante Sprijan i Boris Sprijan (Vodice), Dane Erceg (Općinska uprava), Joso Račić, Ante Buntin, Andrija Ročić, Dragan Baljšak i Jere Žorić (Šibenik), Slavko Batrnek (SUP), Trajče Temelkov i Ivica Lukačin (»Slobodna plovidba«), Goran Ninić (»Popliplast«), Albin Brana, Bruno Bedrić i Zoran Gracin (»Solarise«), Ilijia Kudra (TEF), Šime Roković (Tribunj), Ante Nižić (Primošten).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim da vaocima.

Kretanje brodova »Slobodne plovidbe«

EKSPOSTER — na putu za Bombaj, **MAASUSKOK** — na putu za Daleki Istok, **MA-ASCUSAR** — u Hjoustonu, **JABLANICA** — u Xingangu, **ZIRJE** — na putu za Indiju, **BIHAC** — u Dalianu, **ŠUBIČEVAC** — na putu za Kontinent, **DINARA** — u Veneciji, **BARANJA** — u Rostocku, **J. DALMATINAC** — u Brakeu, **S. MATAVULJ** — u Tampicu, **MURTER** — u Livornu, **KOR-NAT** — u Gdansku, **BILICE** — u Sandakanu, **SKRADIN** — u Splitu, **VODICE** — na putu za Tahite, **BORUSIJA** — u Bremenhavenu, **ZLARIN** — na putu za Rendsburg, **BIOGRAD** — u Solunu, **DRNIS** — u Rostocku, **PRI-MOSTEN** — na putu za Split, **KRAPANJ** — u Elbe, **PRVIĆ** — na putu za Rijeku, **ROGOZNICA** — u Veneciju, **KRKA** — na putu za Šibenik.

BIKLISTIČKI KLUB »ŠIBENIK« ŠIBENIK B. Kidrića 54

Po odluci Izvršnog odbora, od 9. 11. 1987., Komisija za licitaciju raspisuje

NADMETANJE

za prodaju motornog vozila kombi »IMV 1600«, proizvedenog 1971. god., registrarske oznake ŠI-37630, u neispravnom stanju, početna cijena 300.000 dinara.

Vozilo se prodaje po viđenju.

Nadmetanje će se održati 23. 12. 1987., u prostorijama kluba s početkom u 17 sati.

Troškovi oko poreza i kupovine padaju na teret kupca.

Ja gledao sam sunce na istoku, kako se budi...

Pop—noviteti

Vječni „Beatlesi“

Ljubitelji popularne glazbe u Engleskoj ovih dana uveliko konzumiraju novi singl legendarnog čupavca iz Liverpoola Georga Harisona »Got my mind set on you«. Iako na temu »Got my...« podseća na davne šezdesete kad su »Beatlesi« značili bitnu kariku u pop—glazbi, od svega toga su ostali samo korijeni i projekti pojedinaca koji igraju na onu staru poslovicu »Old song, good music«. Da tako kao tvrdnja toj staroj poslovici ide u prilog posljednja tema slavnih Bee Geesa »You win again« koja zauzima još uvijek visoku sedmu poziciju na engleskim top-listama najpopularnijih.

Osim tih starijih provjerjenih glazbenika, top-liste u Engleskoj primat daju i izvođačima koji imaju određenu kvalitetu, pa i makar dovoljnu da uzdrmaju osjećaje potrošača. Tako se u principu radaju instant hitovi za jednokratnu upotrebu po sistemu »poslušaj, zapleši pa zaboravi«. Tako za hit broj 1 u Engleskoj važi T.Pau »China in your hand«, Rick Astley još uvek drži na čelu poziciju s temom »Whenever you need« (3) dok novitet među deset

najslušanijih čini Nina Simone »My baby just cares for me« (5), Whitney Houston »So emotional« (9) koju ujedno preporučujemo našim čitaocima.

Američka top-lista je u principu doista standardna i monotona. Svakako u prilog tome ide i već zastarjeli pre-pjev »Money Money« (slušan već oko mjesec i po dana) Billy Idol. Ostali singl hitovi mogu se i naslutiti, kao B. Medey »The Time of my life« (2) i već preplaćeni Bruce Springsteen »Brilliant Disguise« (5), Sving Out Sister »Breakout« (6) i Fleetwood Mac »Little Lies« (8). Novosti svakako i nema jer su to pretežno stariji hitovi koji su prošli kroz evropske top-liste kao George Michael »Faith« i Cutting Crew »I've been in love before«.

Europski disco-hit je »Put me up the volume« M.A.R.R.S.

Za ovaj tjedan izdvajamo nekoliko singla noviteti sa svjetske diskografske scene: Sting »Well be together», Starship »Beat Patrol« Mr. Mister »Healing Waters« i Billy Joel »Back in the U.S.S.R.«.

B. TURICA

ČEŠLJANJE JEZIKA

TUDI DŽEPOVI

Neki rade s rukama u džepovima. Naravno, tudim.

STVARNOST

Stvarno smo dugovit narod.

UJEDINITE SE

Predsjednici i sekretari svih općina ujedinite se.

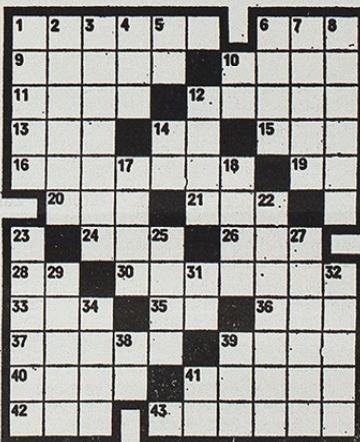
RADNI SPAS

Kakve sam sreće, samo u radu nađem spas.

ZRNO DO PALAČE

Zrno do zrna pogaća, manjak do manjaka palača.

KRIŽALJKA

RJEŠENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA

VODORAVNO: 1. Drvena sedla, 6. Zla sudbina, udes, 9. Sparina, zapara, 10. Ukrasi na nar, nošnji, 11. Vulkanjski otok u Indoneziji, 12. Kotač, kolobar, 13. Konji, 14. Jedna glazbena oznaka, 15. Kratica jedne zagrebačke tvornice (organsko-kemijska industrija), 16. Nazadovanja, 19. Krat. za »ad notam«, 20. Oružani sukob većih razmjera, 21. Naš otok, 24. Vrsta južnog voća, mo granj, 26. Lupež, kradljivac, 28. Kem. znak za lantan, 30. Nar. muško ime, 33. Staroturski niži pleme, 35. Rijeka u Italiji (Pad), 36. Str. žensko ime, 37. Brklja, 39. Obris, ocr, 40. Suma od jedne vrste rakite, 41. Muški pjevački glas, 42. Iznad, 43. Jamac, žirant.

OKOMITO: 1. Jedan ugostiteljsko-turistički radnik, 2. Nefrofesionalac, 3. Mjera za (volumni) postotak alkohola u vinu, 4. Mjere za površinu, 5. Kem. znak za radij, 6. Naziv šibenskog kulturno umjetničkog društva, 7. Krivina, zaokret, 8. Turističko mjesto na Murteru, 10. Pokazna zamjenica, 12. Strmi, nahereni, 14. Povratna zamjenica, 17. Naša planina, 18. Jednako, 22. Gostionica, kréma, 23. Otok u šibenskom arhipelagu, 25. Industrijska i krmna biljka, 27. Odmaržda istim sredstvima kakvim je bio počinjen zločin (oko za oko, Zub za Zub), 29. Vrsta mediteranskog grma, 31. Krat. za gradski odbor, 32. Napad, nalet, 34. Vrsta kem. spoja, 38. Krat. za poljoprivredni kombinat, 39. Skandinavski sitni novac, 41. Pokazna zamjenica.

J. J.

VODORAVNO: Ruža Vukman, udav, Milna, k, lav, pakt, ak, nikada, vati, ORA, š, Ivo, ati, li, Ca, kna, laž, a, dat, grog, Koreja, so, Alma, aja, r, leuti, Deni, Arsen Dedić.

NA RUBU

Pjesničko nijemo slušateljstvo

Suvišno je pitanje opravdanosti, a naivno pitanje što se to, i otkad se s nama zbiva to što se zbiva! Na jednoj živoj pjesničkoj imprezi sudjeluje dvanaest umjetnika, a gleda ih i sluša trinaest osoba. Bilo nas je ištitifiti! Ako su pjesnici »čudjenje u svijetu«, brine čijenica da nas ni čuda ne mogu pokrenuti iz naše duhovne recesije. Ljudskoj naravi cuda nikad nije bilo doista. Gdje su isčezli ljudi sa svojim naravima? Ili se izgubila potreba ili svijest o tome da je umjetnost jedini oblik duhovnosti koji nam je potreban da bismo održali osnovne ljudske humanističke vrijednosti? A nije davno tome kada su dvorane u kojima se pojavljuju živi pjesnici bile mjesta hodočašćenja! Umjetnost nam nikad nije bila potrebnija a gluhoca intenzivnija. Ali da ne razvijamo refleksiju za refleksiju i da ne otkrijemo pravi uzrok koji bi se takvom dedukcijom sam sobom mogao otvoriti, informirajmo o onome što je bilo, kako je bilo i što je evidentno.

U srijedu, 9. prosinca, po jedanaesti put, u Šibeniku se zaustavila pjesnička »karavana« Jugoslavenskog pjesničkog manifestaciju »Dalmaciju u pohode«, koju uporno organizira Centar za kulturu iz Knina, a čiji je spiritus agens Rade Matijaš, kao domaćini u Šibeniku su ugostili Gradska biblioteka »Ivan Šižgorić«, Centar za kulturu Šibenik i Dom JNA. Dogovorena su i realizirana dva programa u jednom danu: prvi u Domu JNA, a drugi u Domu boraca i omladine Šibenik.

Selektor ovogodišnje, jedanaeste, pjesničke manifestacije »Dalmaciju u pohode«, makedonski pjesnik Stojan Tarapuza, izabrao je relevantna pjesnička imena iz šest socijalističkih republika i dvije autonomne socijalističke pokrajine. Bosnu i Hercegovinu predstavljao je Ismet Bekrić, Crnu Goru Vukman Otašević, Hrvatsku Sonja Manožović, Kosovo Agim Malja, Makedoniju Stojan Tarapuza, Sloveniju Miroslav Slana, Srbiju Bratislav Milanović, Vojvodinu Ferenc Deak, a nastupili su i gosti pjesnici: Jakša Fiamenog iz Splita i Jelena Popov, učenica osnovne škole »Rade Končara« iz Šibenika. Izabrane pjesme pojedinih pjesnika recitirala je i kroz program vodila glumica iz Beograda Vesna Malohodžić, a pravi ugodaj na gitari mamo je i izmamljivao zagrebacki gitarist Hrvoje Grgić. Redatelj programa Zoran Popović iz Beograda sve je to lijepe i po mjeri zamislio, ali publiku nije mogao smisliti. Publiku, očito je, godinama smisla netko drugi.

Pisati kritiku na stihove koje prvi put, i u živo, čujete bilo bi neozbiljno, ali dojam je ostao. Poezije je bilo, bez obzira na to što je stara poznata stvar da rijetki pjesnici »dobro čitaju« svoje stihove. Glumica Vesna Malohodžić pridonijela je da i toga bude. Užitak bi sigurno bio potpun, a razlog opravдан, da se pjesnički intimitet nije razbijao o praznoj sjedali i ugodaj reprezentativne dvorane u Domu boraca i omladine. Trinaest slušatelja moglo se poistovjetiti s pjesnicima i s njima odbolovati njihov intimni upit, čemu sve to? Ta publiku koja nije došla, nije kriva što nije došla, nisu krivi ni organizatori, a pjesnici ponajmanje. Krivaca neka traže sociolozi, pedagozi, filozofi, reformatori tako čestih nam reformacija i protoreformacija, ali je čijenica da gubimo korak sa svojim vlastitim ljudskim identitetom.

P. MIOČ

OSOBNO STAJALIŠTE

Čvrsti portreti na zidu od ničega

Propovjednici morala (povijest nas tome uči) često su bili ordinarni lašci; budimo fini, pa kažimo — licemjer! Samo u licemernim vremenima pisac može pisati marginalno o marginalnim manifestacijama moralne krize. Samo u licemernim egzistencijalnim okolnostima talent mimo svoje volje može služiti nečemu što je ispod njevog kreativnog i pojmovnog nivoa. I ne čudi da Elezović piše o onome o čemu, u svojoj, uvjetno rečeno, breskvi »Daj gol, Mirzli«, piše, da Zoran Mužić to rezira, a glumci Zarko Potočnjak i Ivice Zadro pristaju svoj talent staviti u službu toga što je Elezović napisao.

Nema krivice na njima. U stvari, zadržujuće je od čega je Mužić sklapao kazališni prosesde a tužno i veličanstveno koliko su profesionalne akritike u svoje likove unijeli glumci Zadro i Potočnjak. Umotvorili su vremena koje umjetnost ni na što ne obvezuje glumaca kojima je silinom gurnut gotovo na prag umjetničkog doživljaja. Neliterarnost, ne-sceničnost i opća kreativna neambicioznost tekstualnog predloška doimala se kao zid od zraka na kojim glumci vješaju cijelu galeriju suvišnih artikuliranih likova.

Kome tu odati priznanje, redatelju ili glumcima, njihovoj sporazumnoći ili trenutku u kojem je sve to odzvanjalo kao elementarna mučnina (ne mučenje, jer se »predstava« mogla u dahu odgledati)? Stvorena je atmosfera, povjerenje, čak i vjera. Glumci su stalno bili na rubu mača da sve to ne srue u lakdiju, u profanost, da ne prekorake neposteću granicu obveznosti (jer ih sam

ZIMOVANJE ZA PREDŠKOLCE

Samoupravna interesna zajednica društvene briže o djeci predškolskog uzrasta i Centar za predškolski odgoj organiziraju i ove godine zimovanje za djecu predškolskog uzrasta u Staroj Sušici u Gorskom kotaru. Zimovat će se kao i do sada u dvije smjene po osam dana a u jednoj smjeni može postati 100 do 110 djece. Cijena zimovanja je 60 tisuća dinara ali roditelji neće snositi kompletne troškove nego u zavisnosti od primanja plaćat će od 24 do 48 tisuća dinara.

Ove kao i ranjih godina postoji mogućnost da na zimovanje u Staru Sušicu idu i djeca koja nisu obuhvaćena pohađanjem vrtića. Roditelji takvih mališana mogu se prijaviti u stručnu službu SIZ-a društvene briže do 15. siječnja. Inače, prva smjena djece kreće na zimovanje 30. siječnja u subotu a vraća se 6. veljače također u subotu dok druga smjena ide 6. a vraća se 13. veljače. J.P.

tekst ni na što nije obavezivan. Mužić je pošao od toga da ga vrijeme obvezuje, da ga obvezuje najelementarniji imperativ kruha i da ga obvezuje profesionalnost. Po lijepi istog opredjeljenja ostvarila se i gluma, dosežući mjeru lucidnosti. Zarko Potočnjak nudio je ostvarenu lepezu likova (valjda desetak) po zakonu biološke mimikre. Njegova mimeza nije samo preslikavanje, ona je razlaganje i kreacija u novoj sintezi. Laška zadača, ali dosljedno obavljeni, imao je njegov kolega Ivica Zadro.

I kad sve ovo izrečeno sliči na apologiju redatelju i glumcima, gdje je problem? Problem je u promicanju marginalnog u esencijalno, hvatanje za slamku najelementarnijeg vegetiranja. U drukčijim okolnostima nitko od ovih umjetnika ne bi radio to što je radio, niti bi vjerovao u ono što se trudio vjerovati. Hipokrizija vremena manifestira se danas i u repertoarskom potезу KRZ teatra »Move« iz Zagreba.

Ova predstava je i indikator i optužba svoje vlastite pojavnosti, ona je ekspresionistički podražaj vremena i ekspressionistički zagrcana kao ideja, a literarnost nije dosegla, pa mimo redateljskog umijeća i glumačke kreativnosti (i atraktivnosti) ostaje grubi kroki na marginama teške moralne krize koja zahtijeva svoju suvišiju umjetničku artikulaciju. Doduše, umjetnost ne mijenja svijet, ali ga čini podnošljivijim, pogotovo kad argumentirano možemo tom svijetu u lice baciti njegovo prljavo rublje. Elezović je bačao končice.

P. M.

Kinematografija

MADRIDSKA VEZA

(Kino »Šibenik«: pretpremijera u subotu 19. prosinca s početkom u 22 sata).

Proizvodnja: SAD

Režiser: Craig Rumar

Glavne uloge: Michael Pare, Tawny Kitaen

Zanr: akcija

Tom dolazi u Madrid u posjet sestri. Nakon uzaludnog traganja i čudnih opasnih slučajnosti saznaje da mu je sestra ubijena. Policija ništa ne istražuje, dosje je prazan. Uz pomoć sestrine prijateljice i strojnica koja ne promašuje obračunava se s trgovcima droge na nevjerojatno spektakularan način.

Uzmlijeni borac — junak »Vatreñih ulica« — Michael Pare ponovno u solo akciji kao marinac-komandos protiv mafije.

I kad sve ovo izrečeno sliči na apologiju redatelju i glumcima, gdje je problem? Problem je u promicanju marginalnog u esencijalno, hvatanje za slamku najelementarnijeg vegetiranja. U drukčijim okolnostima nitko od ovih umjetnika ne bi radio to što je radio, niti bi vjerovao u ono što se trudio vjerovati. Hipokrizija vremena manifestira se danas i u repertoarskom potезу KRZ teatra »Move« iz Zagreba

Trinaesta izborna skupština

U nedjelju 20. prosinca održat će se izborna skupština Vatrogasnog saveza općine. Uz pregled i sumiranje rada u toku proteklih četiri godine vatrogasci će usvojiti i program rada za iduće petogodište, izabrati novo predsjedništvo te podjeliti vatrogasna priznanja najboljim društvima i pojedincima.

Proteklo razdoblje od 1983. pa do danas bilo je veoma važno u pogledu reorganizacije vatrogasnih organizacija. Iako se formirao Centar za zaštitu od požara kao novi organ uprave formirane su i profesionalne vatrogasne jedre u šest vatrogasnih društava u okviru SIZ-a za zaštitu od požara i Centra.

Broj požara u proteklom razdoblju bio je zaista veliki i naročito u 1985. i ovoj godini. Iako smo imali dosta sumskih požara najveći i najznačajniji šumski kompleksi na području općina sačuvani su iako je bilo požara i na tim područjima (Subičevac, Jelinjak, Slavoplav Krke). Materijalna šteta samo u ovoj godini procijenjena je na 112 milijuna i 886 tisuća dinara.

PA AJDE TI SAD KITI JELKU

Primiće se Nova. A u knjižari već odavno stigli baloni i inni ukrasi. Ali, ne lezi vraže. Ako nećete nekakve jabučice i kruškice (plastične) po 700 ili 800 dinara, ostalo možete birati. Baloni su od 2000 do 7000 dinara. Vrh za jelku 8500. Sad malo matematike. Za jedan balon od 7000 dinara (ne gledajte nam u svaku paru, ostavite nam 200, 300 dinara tolerancije) može se kupiti, kako je izračunala Nedja u Žeravice 18 štruka kruha, 18 litara mlijeka, a mi dodajemo 5 kg junečih prsa (za juh), 20 kg krumpira, 10 litara supera, tri kvarta lombula, 1 kg česnjaka. Vi sad vježbate sa svojim prvačićem račune pa mu zadajte primjer za kapulu, govedinu, teleći ružicu, suhomesnato, sir, verduru (ribu vam od straha ne spominjemo). Jelke su, one roza (roza zato da se jezični stručnjaci ne bi nadjevali je li jelka crnogorična, zimzelena ili vzdazelenja) po 95.000 (dobro ste pročitali), a one zelene po 55.000 dinara. A Ljilja u knjižari (sto je gore na slici) kaže da je sve uvozna roba (iz Italije). Kad su to čule Zorka i Anka odmah su proplakale, jer sa svojim receptom idu okolo i traže tko će im iz Italije donijeti Qinax (za staračku mrenu), budući da ga nigdje u našoj dragoj domovini nema. Za ove gluparije (da ne kažemo ružniju riječ koja isto završava na rije, a počinje sa pi) ima sredstava, a koja crkavica od devize za uvoz špicalice nema. A kad je zdravljie u pitanju...

Pa ajde ti sad kiti jelku. Jednim balonom ne može je okititi, zna se. Uz balone potrebna je još vilina kosica, snijeg, stalak za jelku, iluminacija. Ispod 250.000 ne može je okititi da se ubiješ (a jedan nam kaže, čovjek pun životnog iskustva, ne brini bit će i onih koji će kititi). Trčat ćemo opet u borove šumarke po mlade boriče, donijeti ga krišnom kući, pa njegove šišarke, te pokoji oras i bajamu umotavati u raznobojnu foliju. Druge nema.

Eto Nove na vratima. Dijete će, a i vi s njim, poželjeti vani. Pa kad još čuje crnopute prodavače kako izvikuju »zeka peka po sto keka« (tata kupi mi), zatim prskalice (u bojamu one druge), petardice, žabice, bombice — dođe čovjeku da za Novu ostane kući i — zaplače. (snimio: D. Frua)

ČOVJEĆE, (NE)LJUTI SE

PRSTI KRIZE KUCAJU NA VRATA

- Dobar dan doktore, pardon — doktore i profesore.
- Neće biti baš tako.
- Profesore — doktore, primariuse, neuro...?
- Dobro, dobro. O čemu je riječ?
- O krizi. I inače.
- Pa, nisam ja stručnjak za te stvari. Da niste falili, ipak?
- Nisam niti kazao da ste vi doktor krize, ali s obzirom na specijalnost, ipak ste tu negdje!?
- Može malo jasnije.

● Kako ne! Pitanje bi zapravo glasilo: Kako se po vama, kao tumaču ljudske duše i ponašaju na toj bazi, održava ova kriza na ponašanje jedinika i društva? Konkretnije još — kako se osjeća, recimo, jedan pitur u »Naprijed« grupa radnika u »Izgradnji«, inokosni u Studentskom centru, da više ne nabrajam, sada kad »prst križe kuca na vrata?«

— Kompleksno pitanje, zaista. Sto mislite kakav bi odgovor trebao slijediti?

- Znam unaprijed! Ali kažite ukratko.
- Snažni. Snažni i jaki su naši ljudi.
- Mislite — izdržat će?
- Najbolje da ne mislim tako!
- Stvar mentaliteta ili pak podneblja?
- Ima tu svega pomalo.
- Ne ostaju tragovi, nema novih »recki« u sferi duževnog?

— Nije riječ o tome. Velim samo da je naš radni čovjek dosta jak.

● Jači od onog izvana? Vele da kod njih, tamo vanka, svaki tolje bogatiji čovjek, a takvih nije malo, ima vlastitog psihijatra, a kod nas, iako je, tvrde, sve mukte, nema interesanta! Mislim, po toj liniji.

— Odlazak pak ljekaru, posebno specijalisti, ovisan je o nizu elemenata. No, ne bih se složio s vama da nema, kako rekoste, interesantan. Dapaće!

- Što je veća kriza — više?
- Recimo da je tako.

- Više potvrda, zdravstvenih uvjerenja, s vidjenjem i bez vidjenja ovisno?
- Koliko znam, zdravstvena služba je još uvijek i uslužna!

● U općoj inflaciji galopirajućeg tipa, nije li i kod vas... kad se uzmu u obzir sve te puste potvrde i uvjerenja, uredno ispisane i ispečatirane, zbrojem kojih ispada da je većina ... hmm, je li?

— Svatko obavlja posao za koji bi trebao biti i odgovoran. Samo toliko. A da je papira puno, ne bih rekao.

● Može ih biti i više, slažem se. No, dobro, to se uklapa u onu vašu da je naš čovjek izuzetno žilav, vrživoj kako bi se reklo. Ne da se on. Nego, odakle mu, tom našem čovjeku, snaga za sve to, moć za tako ustrajno, kako stručnjaci kažu, varenje relativnih istina, lemljenje trenutku življenja?

— Korijeni. Korijeni su uvijek bitni. Iz korijena i od korijena uvijek valju učiti.

● To vam dove nešto poput one vaše Mande, čini mi se da ste jednom spomenuli primjer? Da li, između ostalog, Mande i zbog onog iznudenog — dvije bande, ne mislim na fizičke proporcije?

— Ljudi ponekad od jasnog i jednostavnog čine nešto posve pejljav! Kao da im paše...

● Nisam htio! Imao sam namjeru samo...

— Razgovor se vodi ili pak ne vodi. Preskakanja i nešto između — nem!

● Ma, nisam ja ni asocirao na »nešto između« i te stvari! Više mi je bilo da ispitam za piture i one što dolaze, koji će trenutke predah i radni time-out tražiti u otisku vlastitog si imena na nekakvu potvrdu ili pak uvjerenje?

... I tako smo još razgovarali. Ja i profesor-doktor. Sve dok se nismo rastali.

Zapravo, bio je to moj prvi profesor — doktor.

Na telefon — vidjenju, mislim.

VELIZAR

NA NIŠANU

Tko guši promet

Ne znam točno kad je dio Ulice Rade Končara stavljen izvan prometa, da li krajem listopada ili početkom studenoga pak, ali znam da je bilo riječi o »privremenom« stanju, samo do 29. — Dana Republike, navodno. Danas je, eto, sredina prosinca i koji dan više, a uz sam Šupin-dvor s istaknutim natpisom »Uzorita« još uvijek stoji — znak zabranje prometa u ova smjera!

Nije mi posve poznato da li je kolektor (ili kako se ta »naprava« koja je iziskivala raskopavanje dijela rečene ulice već zove), završen, koliko je ostalo još dana (po slobodnom uvjerenju) za okončanje radova, ali znam, i to sasvim sigurno, da je zakr(e)ćenja na neodređeno vrijeme jedne važne gradske arterije dovelo do niza teškoča, osobnih i kolektivnih. Promet se trenutno odvija zaobilaznicom, Ulicom I. dalmatinske brigade i dalje, u uvjetima kad se prometnica još uvijek koristi za prolaz i »operativno« djelovanje teške mehaničarice na prilazu Šubićevačkoj novogradnji, pa je razumljivo kako veselje, posebno za djecu iz naselja, nastaje kad se »onušće« dva busa prilikom mimoilaženja, a nisu izuzeti niti kamioni i druga vozila: vuci-potegni, naprijed-nazad i te stvari. Vrijeme kad se nije važno u takvim slučajevima. Pravilo je čudo, zapravo, kako nema vidljivih tragova »njušenja« na cesti, pa možda i čak... s obzirom na život na još uvijek otvorenom gradilištu.

Ne kažem da za kolektor ili kako se već zove nije bilo mesta, za prave stvari nikad nije kasno, uostalom: ne tvrdim čak niti da je vrijeme bilo idealno, ali ipak pitanje: kako bi sve to izgledalo da se radi o nekom ozbilnjem zahvalu, prokopavanju nekakvog potodhodnika, tunela ili sličnog?

Sudeći po primjeru kolektora — mjeseci tek, pretvoreni u godine, imali bi neki smisao.

— Nisam zakasnila. Samo sam iskoristila pauzu za kavu prije nego sam došla!